

ptuque illo fere incredibili, vanis, ac futilibus quaestionibus prorsus abdicatis, disciplinas omnes egregias complecteretur: eas vero philosophiae partes, quibus mores formantur, & rerum humanarum, ac divinarum arcana exquiruntur, non calleret modo perexacte, sed in omni vita praeclarissime quoque exprimeret; sapientiaeque studium eximium non solum verbis, aut rerum abditarum exquisita scientia, sed morum gravitate, ac vitae innocentia praeseferebat.

(a) Eloquentiam praecipue coluit, atque exercuit, quae a natura ad salutem, & conservationem hominum data, in qualibet republica semper primas tenuit, prudentique viro non utilis tantummodo, sed necessaria omnino videtur existere. Nam cogitatione, & animo si quis multa comprehendat, at oratione quod velit explicare nesciat, perinde est, quasi nihil ille cogitarit: sapientiamque sine eloquentia thesaurum quidem, sed latentem in tenebris, penitusque abditum, cui nequeat patere aditus, non inepte dixeris. (b) Cum itaque inhonestis omnibus voluptatibus nuntium *Andreas* remisisset, vitamque in literarum studiis suavissimam viveret, triennium in praeclarissimo Patavino gymnasio non sine ingenti fructu gloriose peregit.

(c) Ubi vero Patavio, sicut per alias Italiae civitates, importunissima pestilentia vagari coepit, inde invitatus discedere coactus est: non tamen intermisit, immo diligentius exercuit honestissima, & liberalissima literarum studia, ut iis ornatus, excultus, atque expolitus, speciosaeque & ingenti doctrinae multiplicis, & historiarum supellectile comparata, ad rempublicam accederet instructissimus: cives illos, veluti detestabilem pestem execrari solitus, qui literarum rudes rempublicam administrandam suscipiunt, ut civitatis periculo, quin etiam exitio civilem tandem prudentiam sibi ferro comparent. Sic igitur per omnes ille dignitatis gradus ad supremam estimationis, & nominis claritatem pervenit, cum propter ingentia ejus merita honores omnes, super alios alii continuati, eidem deferrentur; ille vero praestantissimis etiam literarum studiis, quae vel maximis in occupationibus,

---

(a) *Eloquentiam praecipue coluit* Accipe a *Palazzolo* uberiora de exercitationibus iis, quibus eloquentiam Patavii excoluit. „ Interdum in illis Musarum umbraculis, ubi erant con- „ ventus, ac concursus hominum praestantissimorum, e suggestu dicentem, docentem, dis- „ putantem, interpretantem, laudantem, quaerentem, vituperantem, commenta pulcherri- „ ma, atque dignissima afferentem audires: intelligentiam, aciem, industriam, eruditionem „ memoriam notares. Ubi vero perorasset, & finem fecisset dicendi, summis plausibus, ac „ clamoribus excipiebatur. „

(b) *Cum itaque inhonestis omnibus voluptatibus nuntium Andreas remisisset* Quam alienus ab huiusmodi voluptatibus fuerit *Andreas*, alibi luculentissimo testimonio apparebit. Pudicitiam vero Patavii, ubi adolescentibus maxima & frequentissima pericula, sanctissime ab ipso cultam, praeter *Lollinum* in ejus vita, narrat etiam *Palazzolus*. „ Contra ille pudici- „ tiam & continentiam osculatus ac complexus est, ac ita complexus, ut nullae unquam si- „ renes, quae in hoc maris sinu innatae plurimae ac formosissimae celebrantur, mellitis eum „ verbis, & ad fallendum compositis irretiverint, insatuaverint; sed (permirum atque perra- „ rum) rationem quasi gubernaculum in hoc humanae vitae cursu adhibens, & rectam insi- „ stens viam cum immortalis conjunctionis gloria, quasi Argonauta vellus aureum, idest integri- „ tatem atque pudorem in portum, ad extremum videlicet spiritum invexit, &c. „ Subjicit deinde auctor, quibus potissimum rationibus inoffensam vitam inter tot insidias decurrerit; scilicet otium declinando, opem a Superis precibus, sacramentorum usu, aliisque pietatis christianae exercitationibus implorando.

(c) *Ubi vero Patavio... pestilentia vagari coepit* Teterrimam ejus anni, qui 1576. fuit, pestilentiam describit *Maurocenus*, Historiae suae libro XII. pag. 492. Narrat autem *Palazzolus*, *Maurocenum* Venetias rediisse, non ob pestilentiae metum, sed ob confectum studiorum suo-